

Pratarmė

Kaip įprasta, leidinio 20-ojo tomo turinį sudaro trys skyriai. *Pirmame skyriuje* aptariamos kai kurios aktualios pedagogų rengimo tobulinimo inovacijos, siejamos su pedagogikos, kaip mokomojo dalyko, vaidmens apibrėžtimi taikant naujas mokytojų rengimo paradigmas, su pagrindinėmis savo tautos, Europos ir pasaulio kultūros vertybėmis, inkorporuojamomis į pedagogų rengimo turinį, su būsimų pedagogų vertybinių nuostatų ir mokymosi motyvacijos sklaidos ypatybių pažinimu ir kryptingu ugdymu universitete, su aukštųjų universitetinių mokyklų dėstytojų santykio su akademinė aplinka, arba AŠ koncepcijos, kaita. Šalia to šiame skyriuje pratęsiamas neformalaus ir savaiminio mokymosi paskirties ir galimybių aptartis ugdant kompetentingą asmenybę, kartu iškeliant pasirengimo vertinti savo įgytą kompetenciją būtinumą ir sudėtingumą. Taip pat šiame skyriuje rašoma ir apie socialinio darbuotojo profesinės veiklos tobulinimą siekiant plėtoti teorijos ir praktikos ryšį. Suaktualinama ir pedagogikos klasiko Stasio Šalkauskio nagrinėta inteligentijos ugdymo problema, parodomas reikšmingas inteligentų vaidmuo tautos ir valstybės gyvenime, apžvelgiami inteligento ugdymo metodai.

Antrame skyriuje siekiama nusakyti dvasinio ugdymo, kaip itin aktualios ugdymo krypties šiuo intensyvios globalizacijos laikotarpiu, optimizavimo edukacines prielaidas. Filosofinės, teologinės, psichologinės ir pedagoginės literatūros ir empirinių tyrimų kontekste čia pirmiausia dėmesys

sutelkiamas į asmens dvasingumo ištakas ir metodologines ugdymo prieigas, taip pat į prasmės paieškas šiame moderniaame pasaulyje, į krikščioniško tikėjimo vertybės sampratą ir jos atkūrimo būdus, į tikybos mokymą dabartinio kaimo bendruomenėse, į jėzuitų gimnazijų mokinių teisingumo nuostatas. Drauge pateikiama naujos ir vertingos informacijos apie aukštesnių klasių mokinių, kurie mokosi skirtingų tipų mokyklose, suteikiančiose muzikinį išsilavinimą, dorovinės kultūros raiškos tendencijas. Taip pat rašoma ir apie Lietuvoje mažai tyrinėtus jūrininkų neigiamų emocinių išgyvenimų ypatumus, patiriamus ekstremalioje darbo aplinkoje, ir jų profilaktikos gaires.

Trečiame skyriuje skaitytojai ras informacijos apie aplinką kaip vertybę vartotojiškoje visuomenėje ir jos ekologines, ekonomines, kultūrinės ir edukacines dimensijas. Kadangi šeima, kaip mikroaplinkos elementas ir ugdymo institucija, atlieka svarbiausią vaidmenį ugdant asmenybę, tai šiame kontekste analizuojamos šeimos edukacinio diskurso kaitos realijos. Norint atskleisti šeimos gyvenimo auklėjamojo potencialo pokyčius, gvildenami šiuolaikinių paauglių ir tėvų tarpusavio santykiai, analizuojamos jaunesniojo mokyklinio amžiaus vaikų, patiriančių šeimoje netektį, saviindifikacijos poreikio patenkinimo ypatybės ir jų įtaka socializacijai. Šiame skyriuje aptariamos ir vaikų religinio ugdymo kaitos tendencijos, pastebimos įvairiose Europos šalyse.

Vanda Aramavičiūtė